అప్పుడు వారూ— ఇప్పుడు మేమూ

—ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

"వాడు లేచే వేళయినట్టుంది. కాఫీ టిఫిన్ తయారుచెయ్యి. ఇవాళ గారెలు చేస్తానన్నట్టు న్నావు?" పడక్కుర్చీమీద పడుకున్న మంగపతి తువ్వాలుతో ముఖం తుడుచుకుని సగం లేచి కూర్చున్నాడు.

"మీకిష్టమని చెబితే అప్పుడే తయారుచేసేదాన్ని. అబ్బాయి కిష్టమని ఆలూ బోండా చేశాను. గారెలదేమిటి—రేపు చేస్తాలేండి. మరి—మీతో ముందుగా ఒక మాట చెబుతున్నాను. మీరు వాడితో కాస్త నిదానంగా ఆలోచించి మాట్లాడండి. వారూ వీరూ చెప్పిన మాటలు విని వాడి మీద విరుచుకు పడకండి. నొచ్చుకుంటాడు. మీకు వాడి స్వభావం తెలుసు కనుక మెల్లగా అసలు జరిగిందేమిటో తెలుసుకోండి. వాడు అట్లా చేశాడంటే బలీయమైన కారణమేదో ఉండే ఉంటుంది" ఆమెకు కొడుకును చూసినప్పటి నుంచీ మనసు ఛిన్నాభిన్నమయింది.

జరిగినదేమిటో కొడుకునడిగి తెలుసుకోవాలి. ఇక ముందు జరగవలసినదానికి సంప్రదించాలి. ఈ ఆలోచనలే ఆమె మనసులో సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. ఏమిటో

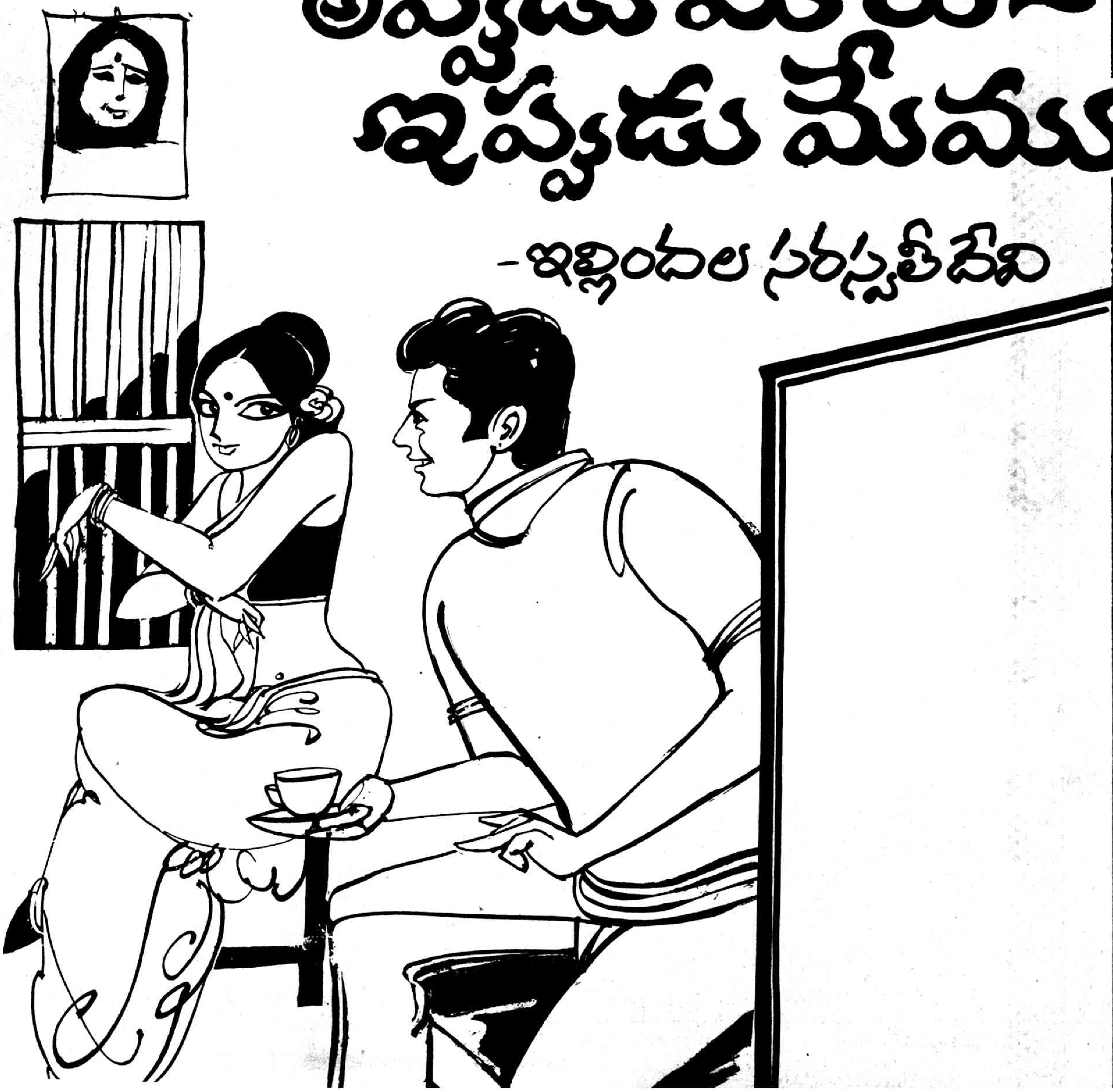

జీవితంలో గమ్యాన్ని చేరటానికి పురుషులు పెళ్ళి చేసుకుంటారు. జీవితాన్ని ఆరంభించటానికి స్త్రీలు పెళ్ళి చేసుకుంటారు.

—ఎ. డుపూయ్

* * *

మానవ నాగరికతను చాలవరకు ప్రభావితం చేసేది ఉత్తమ మహిళలే.

—ఎమర్సన్

* * *

పురుషులు అబద్ధాలాడటానికి జన్మిస్తే, వాటిని వినడానికి స్త్రీలు పుట్టారు.

—జాన్ గే

* * *

ఒక వంశమంది కలిపి ఒక దుకాణం ఏర్పరచుకోవచ్చు. కానీ ఒక్క స్త్రీయే గృహాన్ని తయారుచేస్తుంది.

—చైనా సామెత

* * *

ప్రియుడు తనని నిర్లక్ష్యం చేయడం మొదలుపెట్టేదాకా ప్రేమించడం ప్రారంభించదు స్త్రీ —జెరోమ్

* * *

వివాహ విషయంలో దురదృష్టవంతుడే అయితే, మనిషి అదృష్టవంతుడుగా పుట్టి కూడా ప్రయోజనం లేదు. —డేసియర్

* * *

40 సంవత్సరాల తరువాత పిల్లల్ని కనకండి. అదివృద్ధాప్యంలో భరింపరాని బరువు అవుతుంది. —జాన్ శావంట్

సేకరణ :

తోకల నారాయణరావు, మచిలీపట్నం

* * *

నీ వ్యతిరేకులను చూసి నీవు భయపడకు. ఎదురుగాలిలోనే గాలిపటం పైకి లేస్తుంది. —మౌళి

* * *

ఎక్కువ మంది చేతులెత్తినంత మాత్రాన అది న్యాయం కాజాలదు.

—షిల్లర్

సేకరణ : దాసరి బాలప్రసాద్, విజయవాడ

అనుకోకుండానే ఆమెకు కళ్ళల్లో నీళ్ళూరిపోతున్నాయి

ఆమె అట్లా బాధపడుతుంటే ఆయన మనసులో ముల్లుగుచ్చినట్లవుతుంది. పైకి కనబరచకపోయినా ఆమె కంట తడిపెడితే ఆయన చూడలేరు.

"పార్వతీ, నాది రాతి గుండె అనుకుంటున్నావు కదూ? నీలాగ నాకు కన్నీళ్ళు పైకి రావు. అయినా వాడితో నేను మాట్లాడేటప్పుడు నీవు ఎదురుగా ఉండు" అన్నాడు మంగపతి.

ఇది ఒక విధంగా అఘాయిత్యమే అన్నిటికి తెగించిన వాళ్ళు మొండిగానే ఉన్నారు! పార్వతమ్మ ముఖం కందగడ్డలా అయింది ఆమెకు ఆ మాట తలచుకుంటేనే కడుపు మసిలిపోతున్నది.

"జరిగిన దానిలో మన తప్పు కూడా కొంత ఉన్నదనిపిస్తోంది. సంబంధం చూసి సంబరపడ్డాంగాని, ఆ కుటుంబాన్ని గురించిగాని పిల్లలను గురించిగాని మనం విచారించలేదు ఎప్పుడు పెళ్ళిమాట ఎత్తినా ఇప్పుడు కాదనే అబ్బాయి కూడా పిల్లను చూసి మెచ్చి చేసుకుంటానన్నాడు ఆ సంతోషంలో మనం ఏదీ చూడలేదు అసలు ఇంకేమన్నా అడగాలని గాని విచారించాలని గాని తోచలేదు. అన్నీ అట్లా తోసుకు వచ్చాయి. ఇదంతా గ్రహచారం.

"పార్వతీ, నీకు గ్రహచారం మీద నమ్మకం ఉందా?" కాస్త ఆగి మళ్ళీ ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు.

"ఉందో లేదో! ఇదంతా దురదృష్టమనుకుందాం."

"దానిమీదయినా నీకు నమ్మకం ఉందా? అంత బాధలోను ఆమెకు నవ్వొచ్చింది.

"మనిషన్నవాడు దేనినో ఒకదానిని నమ్మాలి. ఆ నమ్మకంతోనే బ్రతుకుతాడు. దేనిమీదా నమ్మకం లేనివాళ్ళున్నారా అసలు?"

ఆమెనయితే ప్రశ్నించాడుగాని, ఆయనకూడా అనేక విషయాలలో నమ్మకాలున్నాయి

"వాడితో ఏం మాట్లాడాలి? అయినా వాడు తన మనసులో వున్నమాట మనతో చెబుతాడంటారా? మనదగ్గిర వాడికి ఎంత చనువున్నా పెద్దవాళ్ళతో మనసులోవున్న మాట చెప్పలేడు. వాడి స్నేహితుడితో చెప్పినట్లుగా మనతో చెప్పలేడనిపిస్తోంది. కాశీపతి వాడూ ఒక ఈడువాళ్ళు. మనసులు కలిసిన స్నేహితులు. అతడిని పిలిపించండి వాసు వచ్చాకని. ఏమంటారు?" సాలోచనగా అన్నది ఆమె.

"దానికేం? పిలిపించమంటే పిలిపిస్తాను కాని. మూడో మనిషిని పిలిపించి వివరాలన్నీ చెప్పినట్లవుతుందేమోనన్న భయం అంతే" కాస్త ఆలోచించాడాయన.

"ఆఁ ఇంకా దాపరికమేముంది అందులో? వాళ్ళు ఇంటింటికీ వెళ్ళి పిల్లవాడు మమ్మల్ని మోసం చేశాడని చెప్పుకుంటున్నారు. వాళ్ళకు లేని అప్రతిష్ఠ ఇంక మనకా?" ఆమె ముఖం చిట్లించింది.

"మనకే పార్వతీ, ఇంతవరకూ బజారుకెక్కని బ్రతుకులు మనవి. దీనితో వీధికెక్కినట్లే. ఊరూ నాడూ మన సంగతి చెప్పుకుంటుంటే ఇంకా నీ చెవిన పడలేదా?"

భోజనం చేసి ఉయ్యాల బల్ల మీద పడుకున్నాడన్న మాటేగాని- వాసు నిద్రపోలేదు. తల్లి రమ్మంటోందని ఉత్తరం వస్తే- తనకూ చూడాలనిపించి బయలుదేరాడు. ఇదన్న మాట అసలు సంగతి! వాళ్ళ మాటలు పూర్తిగా వినాలని నిద్రపోతున్నట్టుగా పడుకున్నాడు. తను నోటితో ఏమిటని అడగకుండానే అంతా తెలిసిపోయిందిప్పుడు ఇంక తనేం జవాబివ్వాలో ఆలోచించుకుంటూ దిగ్గున లేచి "అమ్మా టైమెంత?" అన్నాడు ఆవలిస్తూ.

ఆమె నవ్వుతూ, "చేతికి గడియారం పెట్టుకుని నన్ను టైమడుగుతావేంరా?"

"నిద్రమత్తులో అడిగానమ్మా. ఈ జీవుడికి ఇంత కాఫీ పోస్తావా? అప్పటి నుంచీ పోరపెడుతున్నాడు" ఎంత పెద్దవాడయినా అతడు తల్లి దగ్గర పసివాడిలా మసులుతాడు. ఆమెకది చాలా ఇష్టం. వడలు తింటూ 'అమ్మా నీ చేతివంట తిని ఎన్నాళ్ళయిందో!' అంటూ కాఫీ గ్లాసు చేతబట్టాడు.

ఎన్నాళ్ళయిందో నన్నమాట వినేసరికి ఆమెకు కడుపులో మసులుతున్నది పైకి ఉబుస్సున పొంగిపోయింది. బయటపడటమిష్టంలేక ఆమె వంట ఇంట్లోకి వెళ్ళి గ్లాసెడు నీళ్ళు తాగి కాస్త తమాయించుకున్న తరువాత బయటికి వచ్చింది.

"మరి కొంతసేపటికి వాసు "అమ్మా నేను అలా ఊళ్ళోకి వెళ్ళొస్తాను" అంటూ బయలుదేరాడు. దారి చక్కగా కాశీపతి ఆఫీసుకు తీసుకు వెళ్ళింది. కాశీపతి ఫైల్సు కట్టబోతున్నాడు. మిత్రులిద్దరు ఒకరినొకరు కలుసుకున్న సంభ్రమంతో కాసేపక్కడే కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. వాసు వద్దంటున్నా హోటలుకు దారితీశాడు కాశీపతి.

అక్కడినుంచి ఇద్దరూ కాలినడకన కాలవ ఒడ్డుకు వెళ్ళి ఓ చెట్టుకింద కూర్చున్నారు జేబురుమాళ్ళు పరుచుకుని.

"అమెరికా కబుర్లు చెప్పరా వాసూ. నీ వొక్కడివీ అక్కడికి వెళ్ళి హాయిగా

విజయవాడలో రాజాలక్ష్మి అవార్డు సభ

శ్రీ రాజాలక్ష్మి ఫౌండేషన్, మద్రాసువారు ఏటా రాజాలక్ష్మి అవార్డును ప్రకటిస్తున్న సంగతి ఎల్లరకు విదితమే. గతంలో మహాకవి శ్రీశ్రీ, మంగళంపల్లి బాల మురళీ కృష్ణ, బాపు, వెంపటి చినసత్యం, నేదునూరి వేణు మాధవ్, ప్రొఫెసర్ నాయుడమ్మ యీ అవార్డును పొందారు. రాజాలక్ష్మి అవార్డుతో పాటు పదిహేను వందల డాలర్ల గ్రాంటుతో డాక్టర్ కె వి. రావు, డాక్టర్ జ్యోతిరావు న్యూయార్క్ నుంచి ఏర్పాటు చేసిన అమెరికా పర్యటన అవార్డు పొందినవారికి అదనపు సౌకర్యంగా లభిస్తుంది. ఈ అవార్డు ప్రదాన ఉత్సవ కార్యక్రమాలన్నీ మద్రాసులోనే జరుగుతూ వచ్చాయి. నాయుడమ్మగారికి అవార్డు ప్రదానోత్సవం హైదరాబాదులో కన్నుల పండువగా జరిగింది. ఆగస్టు పదిహేనవ తేదీన ఈ అవార్డును ప్రకటించి అవార్డు ప్రదాన ఉత్సవం నవంబర్ 19 వ తేదీన నిర్వహించడం రివాజు. ఈ సంవత్సరం అవార్డు ప్రదాన ఉత్సవ కార్యక్రమాలు విజయవాడ తుమ్మలపల్లి క్షేత్రయ్య కళా క్షేత్రంలో జరుగుతాయని శ్రీ పి. వి. రమణయ్యరాజా తెలియజేశారు. ఈ కార్యక్రమాల్లో పాలు పంచుకోవడానికి న్యూయార్క్ నుంచి డాక్టర్ కె. వి. రావ్ వస్తున్నారు.

కళాసాగర్ అధ్యక్షులు శ్రీ డి.ఎన్ లింగం అదే హోదాలో టోకియో. (జపాన్) బదిలీ అయి వెడుతున్న సందర్భంగా మద్రాసులోని కలైవనర్ అరంగంలో కళాసాగర్‌వారి వీడ్కోలు సభలో వారిని కళాసాగర్ మెమెంట్‌తో సత్కరిస్తున్న నూతన అధ్యక్షులు శ్రీ ఎం.ఎస్. రెడ్డి. ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ మాగుంట సుబ్బరామిరెడ్డి.

పాటిబండ్ల విజయలక్ష్మి నవల 'తెలిసి చేసిన పాపం' అంకితం

మద్రాసు, న్యూ వుడ్‌లాండ్స్ హోటల్లో జులై 12 సాయంత్రం జరిగిన ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ సమావేశంలో కుమారి పాటిబండ్ల విజయలక్ష్మి రచించిన 'తెలిసి చేసిన పాపం' నవలను సుప్రసిద్ధ రచయిత శ్రీ ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావుగారికి అంకితమిచ్చారు. ఈ సభకు ప్రముఖ నాటక రచయిత, సినీ రచయిత శ్రీ డి. వి. నరసరాజు అధ్యక్షత వహించారు. సమావేశానికి శ్రీమతి మాలతీ చందూర్, శ్రీ ఎన్నార్ చందూర్, బి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ, డాక్టర్ పప్పు వేణుగోపాలరావు, శ్రీ పి.వి. రమణయ్యరాజా, శ్రీ జి. సి. ఎమ్ బెనర్జీ, ఆంధ్రజ్యోతి మేనేజర్ శ్రీ ఎన్. వెంకటేశ్వర్లు-యింకా పలువురు ప్రముఖులు విచ్చేశారు.

ఉన్నావు. అక్కడ నాకేదన్నా ఉద్యోగం చూసిపెట్టరాదూ?"

వాసు ఓ పుల్ల అందుకుని ఇసుకలో గీతలూ, గళ్ళూ గీస్తున్నాడు

"నిన్నేరా వాసూ. నీవు ఇప్పుడప్పుడే రావనుకున్నాను"

"అమ్మా నాన్నా రమ్మనిరాశారు. ఏదో అర్జంటు పని అన్నారు. వాళ్ళూ పెద్దవాళ్ళవుతున్నారు. బెంగనిపించినపుడల్లా రాస్తుంటారు. వాళ్ళు రమ్మన్నప్పుడల్లా నేను రాగలనా? ఏదో ఈసారి నాకూ చూడాలనిపించి వచ్చాను".

"సారీ రా వాసూ, అప్పటినుంచీ చెప్పాలనుకుని మర్చిపోయాను నిరుడు నీ పెళ్ళికి ఇన్విటేషను పంపావు. నేనా పల్లెటూళ్లో కామెర్లతో మంచమెక్కున్నాను. డాక్టరు కదలవద్దన్నాడు. ఏంచెయ్యను ? ప్రాణం నీ దగ్గర- శరీరం మంచమ్మీద. అయితే ఇప్పుడు మీరిద్దరూ అక్కడే వుంటున్నారా ?"

వాసు మాట్లాడలేదు. గీసిన గీతలు వేలితో చెరిపి కొత్తవి గీస్తున్నాడు.

వాసును వింతగా పరిశీలనగా చూశాడు కాశీపతి. పెళ్ళికి రాలేకపోయానంటే మాట్లాడడేం ? అసలా ప్రశ్న వాసే వేయవలసింది. అది లేకపోగా 'ఇద్దరూ' అనగానే వెర్రి చూపులు చూస్తాడేమిటి? వాసు భుజాలు ఊపాడు కాశీపతి జవాబు కోసం.

అసలే ముడుచుకుని ఉన్న వాసు ముఖం మోకాళ్ళ మీదకి జారింది.

"ఏమిట్రా పసిపిల్లాడిలా చేస్తున్నావు? సంగతేమిటో చెప్పరా బాబూ!" రెండు చేతులతో అతడి ముఖం పైకెత్తి కళ్ళల్లోకి చూశాడు, కాశీపతి.

"ఒరే కాశీ, నన్నిప్పుడేం అడగకు. రేపు మళ్ళీ కలుసుకుందాం" విసవిసా నడుచుకుంటూ వెళ్లి రీడింగ్‌రూమ్ చేరుకున్నాడు.

కాశీపతి తెల్లబోయాడు. శుభలేఖ చూడగానే అనుమానించాడు. పసివాడి హృదయం నలిగి నట్టుంది అనుకున్నాడు. చేతులు నులుపుకుంటూ లేచి ఆలోచిస్తూ అడుగులు వేస్తున్నాడు అంతలో అతడి ముఖం కంద గడ్డలా అయింది. కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఇంటివారి పట్టాడు. తటాలున అతడికి చిన్నప్పుడు చదివిన సహస్ర శిరచ్ఛేద అపూర్వ చింతామణి కథ జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. వాసూ తనూ ఒకరి చేతిలోంచి ఒకరు లాక్కొని చదువుతూ ఉండేవారు. ఇద్దరికీ కొన్ని పేజీలు కంఠతః వచ్చాయి కూడా.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు ఇంటికి వెళ్ళగానే "ఇంత ఆలస్యమైందేమిట్రా వాసూ? ఎక్కడికెళ్ళావు?" అడిగాడు తండ్రి.

ఏం చెబుతాడోనని తల్లి అక్కడే నిలబడ్డది

"రీడింగ్ రూమ్‌కి వెళ్ళాను. అక్కడి నుంచి ఇటే వస్తున్నాను."

ఆ రాత్రి తండ్రితో పొలాల విషయం మాట్లాడుతూ అమెరికాలో తనకు దొరకని కందిపొడి గుమ్మడికాయ వడియాలూ తల్లి కొసరి కొసరి వడ్డిస్తుంటే ఆప్యాయంగా భోజనం చేశాడు.

ఆ మర్నాడు వాడెందుకు వస్తాడు సిగ్గుతో చితికి పోతున్నాడు. అనుకుంటూనే కాశీపతి ఆ కిందటి రోజున కూర్చున్న చోటకి వెళ్ళాడు అప్పటికే అక్కడ కూర్చున్న వాసుని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. అతడు చిటికెలు వేస్తూ ఘంటసాల పాడినట్లుగా మంద్ర స్థాయిలో పాటలు పాడుకుంటున్నాడు. చిన్నప్పుడు ఇద్దరూ లలిత సంగీతం పాడటంలో పోటీలు పడేవారు. ఘంటసాల వాళ్ళకాదర్శ గాయకుడు. ఏకలవ్యుడు మాదిరిగా ఆయన రికార్డులు దగ్గర పెట్టుకుని వాటితో కూడా పాడుతూ ప్రాక్టీసు చేశారు.

"ఏరా వసూ ఎంత సేపయింది వచ్చి? మొత్తానికి మాటనిలబెట్టుకున్నావు" అతడి పక్కన చోటుచేసుకుని కూర్చుంటూ భుజ

కోడ్

నేను కెమిస్ట్రీలో చాలా వీక్. ఈ రోజు కెమిస్ట్రీ పరీక్షకు వెళ్ళాలంటేనే చాల భయంగా వుంది. లాంగ్వేజెస్, బాటనీ, జువాలజీలు చాలా ఈజీగా రాసేవాణ్ని. కెమిస్ట్రీ అసలు రాదు. పాసౌతానన్న నమ్మకం కూడా లేదు. ఏమైనా కానీ అని పరీక్షకు వెళ్ళి నాకు వచ్చిన ఓ మూడు ప్రశ్నలు రాశాననిపించాను. పాస్ కావాలంటే కనీసం ఆబ్జెక్టివ్ టైప్ అయినా బాగా చేస్తే సరి. కాని నాకు అది కూడా చేయటం రాదు. నా ముందు కూర్చుని రోజూ నన్ను చూపించమని ప్రాధేయపడే మనోహర్ ఆ రోజు పేపర్ బాగా రాశాడు. రెండున్నర గంటల తర్వాత ఆబ్జెక్టివ్ టైప్ పేపర్ ఇచ్చారు. మొత్తం ఇరవై ఆరు మల్టిపుల్ చాయిస్ ప్రశ్నలు. నాకు

తెలిసిన రెండు ప్రశ్నలకు జవాబులు టిక్ చేశాను. పావుగంట గడిచింది హాల్లోనించి చాల మంది వెళ్ళిపోయారు. ప్రక్క గది ఇన్విజిలేటర్, మా గది ఇన్విజిలేటర్ బాంబే. ఢిల్లీ సిటీస్ గురించి కొంచెం పెద్దగానే మాట్లాడుకుంటున్నారు. ముందు కూర్చున్న మనోహర్ ఆబ్జెక్టివ్ పేపర్ నింపి లేవబోయి నన్ను చూసి తన జవాబులు నాకు చూపించాడు. గబా గబా అవన్నీ టిక్ చేశాను. బయటికొచ్చిన తర్వాత మనోహర్‌తో "అన్నీ కర్రక్టేనా?" అన్నాను, నా రిజల్ట్స్ గెస్ చేసే ఊహతో. "సందేహం లేదు. అన్నీ కరక్టే. అవన్నీ మన ఇన్విజిలేటర్ చెప్పినవేగా! మనం ఆన్సర్ చేసేప్పుడు. "తర్వాత బాంబే. తర్వాత కలకత్తా" అని సిటీస్ గురించి మాట్లాడుకోవటం లేదా! అలహాబాద్ అంటే "ఏ", బాంబె అంటే "బి", కలకత్తాకు "సి", ఢిల్లీకి "డి". టిక్ చేశాను. ఈ విషయంలో ముందే ఇన్విజిలేటర్‌తో ఒప్పందం జరిగిందిలే" అని గర్వంగ చెబుతున్న మనోహర్‌ను ఆకాశానికెత్తేశాను. పాసౌతానన్న నమ్మకంతో ఇంటికి దారి పట్టాను.

— కంభాలపల్లి చంద్రశేఖర్

మీ్మదచెయ్యివేశాడు ఆప్యాయంగా.

వాసు అతడిని చూసి నవ్వాడు. ఆ నవ్వు కాశీపతి తెలిసినది కానీ చూసినది కానీకాదు.

"మనం బాల్యస్నేహితులం కదా. ఒకరి మనసులోతురం బాగా ఎరిగిన వాళ్లం కాకపోతే నీవు నాకంటే కొద్దిగా శ్రీమంతుడివి. ఇప్పుడు విదేశంలో వుండి బాగా డబ్బు సంపాదిస్తున్నవాడివి. నీ మనసులో నలుగుతోన్నదేమిటో నాతో చెప్పటానికేం? అయితే నేను ఆర్చేవాడిని తీర్చేవాడిని కాననుకో"

వాసు పెదవులు కదులుతున్నాయి. కాని నోటి నుంచి మాట బైటికి రావటంలేదు

"నేను నీ ప్రాణస్నేహితుడిననుకున్నాను. నీ బాధేమిటో నాతో చెప్తావనుకున్నాను. చెప్పరా" కాశీపతి మళ్ళీమళ్ళీ ప్రశ్నిస్తున్నాడు గడ్డం పట్టుకుని.

"ఏమని చెప్పను? తలుచుకోవటానికే అసహ్యంగాఉంది. అమెరికాలో యువతలో ఉండే అలవాట్లూ-వాళ్ళ విచ్చలవిడితనమూ ఆడపిల్లలూ మగపిల్లలూ ఈతలు కొడుతూ ఎక్స్‌కర్షన్లూపార్టీలూ అంటూ రాసుకుంటూ పూసుకుంటూ తిరుగుతుంటే నేను ఏవగించుకునేవాడిని. వాళ్ళతో కలియలేక దూరదూరంగా ఉండేవాడిని. వాళ్ళు నన్ను బహిష్కరించి కంట్రీబాయ్ అంటూ వెక్కిరించేవాళ్ళు. అందుకు రోషపడితే ఆ గుంపులో ఆడపిల్లలతో పరుగులు తియ్యాలి ఆడాలి. వాళ్ళ ఆటలు ఎలా ఉంటాయంటే ఇద్దరమ్మాయిలు నన్ను కిందపడేసి బీచిలో ఈడ్చుకుంటూ నాలుగుమైళ్ళు తీసుకెళ్ళారు పైగా విజయగర్వంతో పకపక నవ్వులు ఇది చూసి మిగతా పిల్లలు హేళన చేయడం నేను సహించలేకపోయాననుకో. వాళ్ళంతా నవ్వుతూ చప్పట్లు కొడుతూ ఉంటే నా మనసు ఉడికిపొయ్యేది"

"నీవు మరీ వాళ్ళన్నట్టే బైతువి. వాళ్ళతో కులాసాగా తిరిగితే ఏం పోయింది? ఆ దేశంలో నలుగురితోపాటు ఉండాలిగాని నీవు మాత్రం ముడుచుకుని కూర్చోవటమెందుకు చెప్పు? వాళ్ళంతా నవ్వారంటే నవ్వరూ?"

"అదికాదురా ఆడపిల్లలు మరీ మీదికి మీదికి వస్తుంటే నాకు వెగటనిపించింది. అక్కడి ఆడపిల్లలు...."

"ఆదేశం తీరురా బాబూ వాళ్ళకది తప్పనిపించదు" విరగబడి నవ్వాడు కాశీపతి.

"ఎందుకా నవ్వు? మగపిల్లలను అనుకరించే ఆడపిల్లలన్నా ఆడపిల్లలను అనుకరించే మగపిల్లలన్నా నా కసహ్యం. మగపిల్ల లేదో ఘనులని ఆ పిల్లలు వాళ్ళననుకరించి ఆ వేషాలు వేస్తుంటే నేను చూడలేకపోయాను. ఆడపిల్లలలో ఉండే సహజమైన సౌకుమార్యం - నాజూకుతనం- స్త్రీ సహజమైన నమ్రత ఏకోశాన నాకు కనబడలేదు."

"అందుకని?"

"అందుకని పెరిగి విరిగిన అనాగరికత నాకు నచ్చక. మన దేశం వచ్చి సహజ లావణ్యంతో మన దేశపు కట్టు బొట్టులతో సిగ్గూ బిడియము అంటే ఏమిటో తెలిసిన అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుందా మనుకున్నాను. అమ్మ నాన్న కూడా పెళ్ళికి తొందర పెట్టారనుకో. పెళ్ళిచూపులు మొదలయ్యాయి. కట్నం తీసుకోవద్దని ముందే చెప్పాను అమెరికాలో ఎవరినో పెళ్ళి చేసుకుంటాడేమోనని భయపడుతున్న అమ్మా నాన్నా నేను వచ్చినందుకే సంతోషపడి సరే సరేనన్నారు. ఒకమ్మాయిని చూడటానికి వెళ్లాము పిల్ల చూడటానికి బాగుంది. కాని- నన్నొక రౌడీని చూసినట్టు చూడటం మొదలుపెట్టింది. ఈ లేటేజర్ని చూసి అసహ్యించుకున్నట్టుగా ముఖం పెట్టింది. చూసోక- నా పంజాదెబ్బ అన్నట్టు చూసింది."

"ఎవరువాళ్ళు? ఏ ఊరు? ఏం పేరాయనది?" ముఖం పక్కకు తిప్పుకుని చెప్పాడు వాసు.

"సిగ్గుపడుతూ తలవంచుకునే పిల్ల. అణిగి మణిగివుండే పిల్ల కావాలంటే ఈ కాలంలో దొరుకుతారట్రా వెర్రి నాయనా!"

"ఛాఛా అటువంటి పిల్లలూ నాకు నచ్చరు. నా కంటే తక్కువా వద్దు. అధికారం చలాయించాలనిచూసే ఎక్కువా వద్దు. నాతో సమానంగా గౌరవాభిమానాలు ఇచ్చి పుచ్చుకునే అమ్మాయి కావాలి. 'అధికారం-బానిసత్వం' ఈ రెండు మాటలూ అనకూడదు. వినబడకూడదు. అబ్బాయిల అహంకారాన్ని అణచటానికి ప్రయత్నించే అమ్మాయిలకు అమడ దూరం నేను ఒకరినొకరు ఆకర్షించుకుంటూ ప్రేమించుకుంటూ బతకాలిగాని అబ్బాయిగాని అమ్మాయిగాని గజ గజ వణుకుతూ బతకటమంటే నాకు గిట్టదు" ఆవేశపడుతున్నాడు వాసు.

అబ్బబ్బ బోరు కొట్టించావు 'నాకు నచ్చదు-నచ్చదు అంటూ. మరి నీకునచ్చిన సంబంధమేదో చూసి చేసుకున్నట్టున్నావు!"

చేసుకోవాలనే అనుకున్నాను. పగ తీర్చుకోవటానికి వచ్చినట్టుగా ఒక అమ్మాయి పెళ్ళిచూపులకనిపచ్చి ఎదురుగా కూర్చుంటే మొదట భయపడినమాట నిజమే. అంద చందాలు చూసి భ్రమసి తరువాత సర్దుకుం

టుందిలే అని ఒప్పుకున్నాను. పెళ్ళిలో ముఖం ఏ మాత్రము మార్పు లేకుండా అలాగే పెట్టింది ఏదో చిన్నతనమను కున్నాను. మంచీ మర్యాదా అనునయంగా నేనే నేర్పుదామనుకున్నాను గాని- మొదటి రాత్రి తలుపవతల పిన తండ్రితో ఘర్షణ పడుతున్న అమ్మాయి మాటలు చెవులారా విన్నాను.

"అమ్మాయీ జాగ్రత్తగా మసులుకో. అతడు చాలా మంచివాడు బుద్ధిమంతుడు! పొగరబోతని పించుకోకు" అంటున్నాడు పినతండ్రి

"బాబాయీ నీ మగధీరుడి మాటలు పోని వ్వావు కాను ? మీ పురుషాధిక్యత నా దగ్గిర చెల్లదు. కొంచెం హెచ్చు తగ్గయినా నా ప్రతాపాన్ని రుచి చూస్తాడు"అంటోంది అమ్మాయి.

"నా ఒళ్ళు జలదరించిందనుకో. ఆ గది బైటకి వెళ్ళటానికి రెండు ద్వారాలున్నాయి వెంటనే నేను పక్క తలుపు తెరుచుకుని చెట్లనీడన అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్ళి నా సామాను వున్న చోటకు వెళ్ళి చప్పుడు చేయకుండా నా సూటుకేసందుకుని బస్సందుకున్నాను. పెళ్లివారంతా భోజనాల సందడిలో వున్నారు. నేనక్కడినుంచి అంచెలంచెలుగా బొంబాయి చేరుకుని నాకు టికెట్ దొరికే వరకూ అక్కడ వుండి తరువాత అమెరికా చేరుకున్నాను. అమ్మానాన్న గాబరా పడి వెతకటం మొదలు పెట్టారట పెళ్లి వారు అల్లరికిదిగి నన్ను నానా మాటలు అని వంక పెట్టారట ఆ మరునాడు అమ్మా నాన్న దిగులు వడ్డ ముఖాలతో ఇల్లు చేరుకున్నారట పదిరోజులయిన దగ్గర్నుంచీ పిల్లకు భరణమివ్వమని వాళ్ల మనుషులను పంపటం మొదలు పెట్టారట" వాసు ఆవేశంతో ఆయాసపడిపోతున్నాడు.

కాశీపతికి నవ్వొస్తోంది. ఆపుకోలేక పోతున్నాడు.

"ఎందుకా నవ్వు" వాసుకి మితిమీరిన కోపం వచ్చేసింది.

కాశీపతి వాసును అవమాన పరచాలని నవ్వలేదు. తనకయిన అనుభవమొకటి జ్ఞాపకమొచ్చి ఆ రోషము నవ్వు రూపంలో వెలువడింది.

కాశీపతి రెండేళ్ళ కిందట ఆఅమ్మాయినే చూటటానికి వెళ్ళాడు. పయిజామా కుర్తాలో అమ్మాయి ఠీవిగా వచ్చి కొట్టటానికి చూస్తున్నట్టు చూసింది. ఆ అమ్మాయి అందం. నడుము. బెరుకు లేని నడక. అడిగినప్రశ్నలకు పెడసరంగా జవాబిచ్చే పద్ధతీ. మొదలైనవన్నీ అతడికి నచ్చాయి. ఆఅమ్మాయి ఈ కాలపు పిల్ల అని సంబరపడ్డాడు. తనకింత ఆధునిక యువతి లభించటం తన అదృష్టమనుకుని మురిశాడు. ఆ అమ్మాయి సర్టిఫికెట్లు గోడలకు తగిలించి ఉంటే కుతూహలం కొద్దీ చూసి మురిసిపోయాడు అవును ఆడపిల్లలకు నేటి సమాజంలో రక్షణకోసం ఇటువంటి కోర్సులలో శిక్షణ అవసరమే ననుకున్నాడు.

కాని చివరకేమయింది?

పెళ్ళి చూపులవగానే లేచి లోపలికి వెళ్ళిన అమ్మాయి స్నేహితులు కాబోలు గొల్లున నవ్వుతూ చుట్టూచేరి ఆమెను ప్రశ్నిస్తున్నారు. "ఏమే. నీకు కంటికి ఆనాడా? ఎలా ఉన్నాడు"ని

"మీలా పిరికిదాన్ననుకున్నారా? నేను సూర్యప్రభను ఏమనుకున్నారో?"

అందరూ విరగబడి నవ్వారు.

"తెలుసులేవే. మాకు మాత్రం అతడిని చూస్తే జాలేస్తోంది."

కాశీపతికి ఇంక అక్కడ నిలవబుద్ధి కాలేదు మేనమామతో పెళ్ళి చూపులకు వచ్చానని వివరించాడు. మిక్ శ్చరు తింటున్నవాడల్లా దిగ్గున లేచి చెప్పులు వేసుకోకుండా ఇంటికి నడిచి వచ్చాడు. ఆ తరువాత పెళ్ళివారు ఇంటి చుట్టూ పది రోజులు తిరిగారు జవాబు కోసం. ఏదో

నూతన యవ్వనం పొందండి

సంతానవంతులు కండి!

చర్మవ్యాధులనుండి విముక్తులు కండి!

దురభ్యాసముల వలన కలిగిన నరముల బలహీనత. దాంపత్య సుఖము లేక పోవుట. ఉబ్బసము. మేహ మచ్చలు. మొదలగు సమస్త దీర్ఘవ్యాధులకు అద్భుత ఆయుర్వేద చికిత్స!

పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

క్యాంపులు : * ప్రతి ఆదివారం భీమవరం–షణ్ముఖ లాడ్జిలో ఉదయం 9 గంటల నుండి సాయంత్రం 6-30 గంటల వరకు.
* ప్రతినెల 1 మరియు 16 తేదీలలో రాజమండ్రి–హోటల్ అప్సరలో మధ్యాహ్నం 12 గంటల నుండి రాత్రి 9 గంటల వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేదభిషక్, సెక్స్ స్కిన్ స్పెషలిస్ట్
పార్కు రోడ్, గుడివాడ–521 301
ఫోన్స్ : ఆఫీసు : 522 నివాసం : 540

సాహిత్యప్రియులు ఎంతోకాలంగా ఎదురుచూచే మహోన్నత రచనలు

అడివి బాపిరాజు నవలలు

చరిత్రాత్మక నవలలు:

గోన గన్నారెడ్డి .... రూ. 25/-
హిమబిందు .... రూ. 25/-
అడివి శాంతిశ్రీ .... రూ. 20/-

సాంఘిక నవలలు:

నారాయణరావు .... రూ. 25/-
తుపాను .... రూ. 25/-
కోనంగి .... రూ. 25/-

మీరు ఎన్నిక చేసిన పుస్తకం వెల M.O. పంపితే పోస్టేజీ ఖర్చులు మేమే భరిస్తూ పుస్తకం పంపగలం.

Suvarna Bachi

జయంతి పబ్లికేషన్స్

కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-520 002

నర్సింగ్ హోమ్

మహాదేళ్ళక్రితం కానిస్టేబుల్ కొలువు నుంచి రిటైరై పెన్షన్ సొమ్ముతో పుష్టిగా కాలుమీద కాలేసుకొని కాలీడ్చుకు వస్తున్న రోజులవి. నిద్రలేచి, ఇంగ్లీషు న్యూస్ విని కాఫీబోర్డులో కాఫీ త్రాగి ఆర్ట్సు కాలేజీ దాకా వకింగ్‌కెళ్ళి తిరిగి రావడం నా హాబీ.

నాతోపాటు ఈ మధ్యనే చేరిన మా ప్రక్కవీధిలోని కార్డియాలజిస్ట్ మార్నింగ్ వాక్‌కి వస్తుంటాడు. స్టేట్స్‌కెళ్ళి కార్డియాలజీలో స్పెషలైజేషన్ చేసి, మాతృభూమిలో ప్రాక్టీసు పెట్టాలని—

ఆదీ మా తిరుపతిలో. నాలుగు లక్షలిచ్చి, ఓ బిల్డింగు కొని 'వందన నర్సింగ్ హోమ్' అని నామకరణం చేసి. పేషంట్లు ఎవ్వరూ రావటం లేదని నా ప్రాణాలు తోడేస్తూ వుండేవాడు.

మొన్నటి ఉగాదికి— ఉగాది పచ్చడి స్వీకరించి, స్వీటైన సలహా ఇచ్చాను— అందమైన ముగ్గురు నర్సమ్మల్ని నీ నర్సింగ్‌హోమ్‌లో చేర్చుకు చూడు— ఆపైన నీ ప్రాక్టీస్ ఎలా వెల్లిపోతుందో— అని.

ఆ సలహా నచ్చినట్లు తలవూపి వెళ్ళాడు. ఆపైన మూడువారాలదాకా ఆ మనిషి నాకు కన్పించలేదు. ఎక్కడా కన్పించకపోవటంతో ఏమయిపోయాడోనని సాయంత్రం వందన నర్సింగ్‌హోమ్‌కి వెళ్ళాను.

దాదాపు నాలుగైదు కార్లు- బెంచీల నిండా నలభై-ఏభై మధ్య వయస్సు వాళ్ళు.... నవ్వుతూ రిసీవ్ చేసుకుంటున్న నర్సుల్ని చూసి అసలు విషయం నాకు అర్థమయిపోయింది. అర్థగంటకి అపాయింట్‌మెంట్ దొరికి వెళితే- చిరునవ్వు విసుర్తూ చెప్పాడు -"మీ సలహావల్ల ముగ్గురు నర్సులూ - అరవై పేషంట్లలా నా ప్రాక్టీసు సాగుతోంది. చాలా థ్యాంక్సండీ"- అని.

నేను బి పి పేషంట్ కాకున్నా, అప్పుడప్పుడూ బి.పి. చెకప్ చేసుకోవడానికని అక్కడికెళ్ళడం అలవాటు చేసుకొన్నాను.

—ఆర్.సి. కృష్ణస్వామిరాజు

సమాధానం చెప్పి వాళ్ళను పంపించేసరికి పెద్దలు దిగివచ్చినట్లయింది.

"నన్నన్నావుగాని కాశీ-నీవెందుకురా తల వంచుకున్నావు? వీపుమీద తట్టాడు వాసు.

"సరేలేరా మళ్ళీ కలుసుకుందాం నీవిప్పుడప్పుడే వెళ్ళవుగా?"

ఇద్దరూ లేచారు.

అప్పటికింకా సినిమా మొదటి ఆట విడవలేదు. వాసు ఇల్లు చేరుకునేసరికి వాకిట్లో కుర్చీ మీద కూర్చుని తండ్రితో మాట్లాడుతున్న ముకుందాచారి కనబడ్డాడు

"ఓ అబ్బాయిగారా? ఎప్పుడొచ్చారు?" అన్నాడు.

"రెండు రోజులయింది ఆచారిగారూ! మీరింకా అదేపని చేస్తున్నారా?" వెనక్కు తిరిగి ప్రశ్నించాడు వాసు.

"ఏమిటి బాబూ ఏమిటి?"

"అదేనండీ, పెళ్ళికూతుళ్ళ పక్షాన వరుళ్ళను వెదకటం"

"అవును బాబూ, ఆసంగతే నాన్నగారితో మనవి చేస్తున్నాను. అమ్మాయి వజ్రపు తునకే ననుకోండి. చదువా-బి. ఏ ప్యాసయింది. సంగీతమా - ఇంక చెప్పనక్కర లేదు. టి వి. ప్రోగ్రాములు కూడా ఇస్తుంది. ఉద్యోగమా- స్త్రీ సంక్షేమశాఖలో చేస్తోంది. ఆ నమ్రత, ఆ మర్యాద మరెవ్వరిదగ్గరా చూడలేదు. ఒక్కసారి చూస్తే కళ్ళు తిప్పుకోలేని అందం. సంబంధం చెయ్యిజారి విడుచుకో కూడనిది. అందులో మీరు తప్పకుండా చూడతగినది" ఇంకా చాలా చెప్పవలసింది వున్నట్టు చూశాడు.

"ఆచారిగారూ మీకు కృష్ణదేవరాయలు చిన్నమదేవీ కథ తెలుసుకదూ? కత్తితో పడగ్గదిలో ప్రవేశించి భంగపడ్డది."

"అర్థమయింది బాబూ— అర్థమయింది. కాలం మారింది బాబూ. పెళ్ళిచూపులతీరూ ప్రశ్నలతీరూ మారింది. అమ్మాయిలూ వెనకటిలా లేరు ఆ మాట నిజమే. వాళ్ళ మాటల్లోనూ సదబున్నట్టే కనబడుతుంది. అంతమాత్రం తిరుగుబాటు లేకపోతే ఆడది బతకలేదు బాబూ".

వేడినీళ్ళు మరుగుతున్నట్టు మరుగుతోంది వాసు మనసు.

ఆచారిగారూ- ఈమధ్యేమయినా పెళ్ళిళ్ళు కుదిర్చారా?"

"లేకేం? అయిదారుపెళ్ళిళ్ళయ్యాయి. మరి నాలుగు లగ్నాలు పెట్టాను."

"పెళ్ళికొడుకులు బతికే వున్నారా?"

"లక్షణంగా చిలకాగోరింకల్లా కాపరాలు చేసుకుంటున్నారు"

"మీరు పెళ్ళిళ్లు జరిపిస్తారు. అటువాళ్లని ఇటు వాళ్లని పొగిడి ముళ్ళు పెడతారు. ఆపైన వాళ్లెట్లా వుంటారో మీరేం చూస్తారు?"

"బాబూ, ఎవరో ఒకరు సంధానపరచాలికదా. మీలో మీరు కాలేజీల్లోనూ. ఆఫీసుల్లోనూ కుదుర్చుకుని చేసుకుంటే నా వంటి వాళ్లకు బాధేముంది? అప్పుడు మిమ్మల్ని అనటానికి అవకాశంలేదు. ఇంతకూ చెప్పవచ్చిందేమిటంటే అమ్మాయి ముఖంలోకళ వుంది బాబూ. అది చెప్పటానికే వచ్చాను. నన్ను ఆటలు పట్టించినా సరేగాని. శకుంతలను పెళ్ళి చేసుకుంటే బాబు. చాలా చక్కగా వుంటుంది. పొందికతో మర్యాదగా మాట్లాడుతుంది. అన్నట్టు చెప్పడం మరిచాను. ఆమె గొప్ప క్రీడా కారిణి. హాకీనా అదేమిటి? ఆ ఆటలో ఎన్ని కప్పులు గెలుచుకుందో? నామాట నమ్మకపోతే ముందు అమ్మగారిని చూసిరమ్మనండి ఆ తరువాత మీరు చూడండి.

వాసు లోపలికి వెళ్ళగానే ముకుందంగారు నవ్వుకున్నారు.

"అమ్మా పార్వతమ్మగారూ! చిన్న పిల్లల మాటలు పట్టుకుని ఈ సంబంధాన్ని వదులుకోకండి. అయినా ఒక్కమాట. మగపిల్లలు మాత్రం చిలిపి ప్రశ్నలు వెయ్యరూ? మగపెళ్ళి వారి ప్రశ్నలూ వరుడి ప్రశ్నలూ అవమానకరంగా వున్నాయని వధువువైపువారు అనుకునే రోజులు ఇంకా గడిచి పోలేదుకదా? అక్కడా అక్కడా ఇంకా కనబడుతూనేవున్నాయి. అలాగే ఆడపిల్లలూను. వాళ్లూ మొదలు పెడుతున్నారు చిలిపిగా పొగరుగా ప్రశ్నించటం."

పార్వతమ్మకు నవ్వొచ్చింది.

"ఆడపిల్లలే కాదండోయ్. వాళ్ళ తల్లిదండ్రులుకూడా మీరిపోయారండీ. అబ్బాయికి అన్నదమ్ములూ అక్కచెల్లెళ్లూ వుండకూడదుట తల్లిదండ్రులు చదువు చెప్పించి. ఉద్యోగం వచ్చిన తరువాత ఆస్తి అప్పగించి. విడిగా వుండాలిట. ఒక్క పిల్లవాడున్న సంబంధంకోసం గాలిస్తున్నారు."

"అమ్మా నేనొక్క మాట చెబుతాను వినండి. ఇది వరలో మగ పెళ్ళివారిది పై చెయ్యి. ఇపుడు ఆడ పెళ్ళివారిది. ఏమంటారు? అప్పుడూ పెళ్ళిళ్ళు ఆగిపోలేదు ఇప్పుడూ ఆగటంలేదు. ఆడ పిల్లలు కూడా ప్రశ్నించటానికి మాకూ స్వాతంత్ర్యం ఉందంటున్నారు. కాలాన్ని చూస్తూ మనం మాత్రం కాదనగలమా చెప్పండి?"

పార్వతమ్మ ఆమె పెనిమిటీ తమకా చేదు అనుభవం కలక్కపోతే ఆ మాటలకు పక్కున నవ్వేవారే.

గదిలో ఉన్న వాసు మాత్రం పెదవులు సాగదీసి ముడిచాడు.